

1 Петра

¹ Петр, апостол Ісуса Христа, вибраним захожанам розсіяння по Понту, Галатії, Кападокиї, Азії і Витинії, ² по провидінню Бога Отця, через освяченне Духа, на послуханне і кропленне крові Ісус-Христової: Благодать вам і мир нехай намножить ся. ³ Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що, по великій своїй милости, знов породив нас на впованне живе воскресеннем Ісус-Христовим із мертвих, ⁴ до насліддя нетлінного і непорочного, що не зовяне, сховане на небесах про вас, ⁵ котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасенне, готове явитись останнього часу. ⁶ Сим радуйте ся, мало нині (коли треба), смуткуючи у всяких напастях, ⁷ щоб випробувана віра ваша, геть дорожча золота пропадаючого, хоч і огнем випробуваного, знайшлась на похвалу і честь і славу в одкриттю Ісус-Христовому. ⁸ Котрого не бачивши любите, і на котрого нині не дивлячись, а віруючи, радуєтесь радістю невимовною і преславною, ⁹ приймаючи кінець віри вашої, спасенне душам. ¹⁰ Про се ж то спасенне розвідували і допитувались пророки, що про вашу благодать пророкували, ¹¹ дознаючись, якого або котрого часу являв у них Дух Христов, поперед свідкуючи про Христові страсті і про славу, що після них; ¹² котрим відкрито, що не самим собі, а нам служили вони (тим), що нині звістили вам ті, котрі благовіщували вам Духом святим, посланим із неба, (і) на що бажають ангели дивитись. ¹³ Тим то, підперезавши поясниці думок ваших, будьте тверезі, і звершено вповайте

на благодать, що приносить ся вам в одкриттю Ісуса Христа. ¹⁴ Яко діти слухняні, не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанню, ¹⁵ а, яко Покликавший вас сьвятий, і. ви самі сьвяті у всьому життю будьте: ¹⁶ бо написано: “**Будьте сьвяті, бо я сьвят.**” ¹⁷ І коли Отцем зовете Того, що, не вважаючи на лице, судить кожного по ділу, то ⁸⁰ страхом проводжайте час вашого домування, ¹⁸ знаючи, що не тлінним сріблом або золотом викупились од марного життя вашого, від отців переданого, ¹⁹ но дорогоцінною кровю Христа, як непорочного і чистого агнця, ²⁰ призначеного перш настання сьвіта, обявленого в останні часи задля вас, ²¹ що через Його віруете в Бога, котрий воскресив Його з мертвих і дав Йому славу, щоб віра ваша і надія була на Бога. ²² Душі ваші очистивши, в послусі правди Духом, на братню любов нелицемірну, із чистого серця любіте один одного щиро, ²³ як народжені не з тлінного сімя а з нетлінного, через слово Бога живого і пробуваючого по вік. ²⁴ Бо “**всяке тіло, як трава, і всяка слава чоловіча, як цвїт на траві: Зісохла трава і цвїт її упав; ²⁵ а слово Господнє пробував по вік.**”
Се ж слово - благовістwowоване між вами.

2

¹ Тим то, відложивши всяку злобу, і всякий підступ і лицемірство і зависть і всяку осуду, ² Яко ж новорожденні діти будьте жадні словесного чистого молока, щоб у ньому вирости на спасенне; ³ коли покушали, що благий Господь. ⁴ Приступаючи до Него, до каменя живого, від людей відкинутого, від Бога ж вибраного, дорогого, ⁵ і самі, яко живе камінне, будуйте дїм духовний, сьвященство сьвяте, щоб приношено духовні жертви любоприємні Богу

через Ісуса Христа. ⁶ Тим то й стоїть в писанню: “Ось, владу в Сионі угольний, камінь, ви. браний, дорогий; і віруючий в Него не осоромить ся.” ⁷ Оце як вам віруючим, - дорогий, неслухняним же “камінь, що відкинули будівничі, та став ся у голову угла, - камінь спотикання і скеля поблазні”; ⁸ і спотикають ся, не слухаючи слова, на що вони й полишені. ⁹ Ви ж - рід вибраний, царске Сьвященство, нарід сьвятий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє сьвітло; ¹⁰ ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилувані, а тепер помилувані. ¹¹ Любі, молю, як чужосторонців і прохожих, ухилитись від тілесного хотіння, котре воює проти душі, ¹² і вести добре житте своє між поганами, щоб, у чому судять вас яко лиходіїв, наглядаючи добрі діла (ваші), славили Бога в день одвідання. ¹³ Тим то коріть ся всякому чоловічому начальству ради Господа: чи то цареві, яко значному, ¹⁴ чи то начальникам, яко від него посланим на одмщенне лиходіям, а на хвалу добротворпям. ¹⁵ Така бо воля Божа, щоб ви, роблячи добро, затикали уста невіжи безрозумних людей, ¹⁶ яко свобідні, а не яко ті, що мають свободу за покритте злоби, а яко слуги Божі. ¹⁷ Усіх шануйте; браттвство любіте; Бога лякайтесь; царя честіть. ¹⁸ Слуги, з усяким страхом корітесь панам, не тільки добрим і лагідним, а також лукавим. ¹⁹ Се бо угодно перед Богом, кола хто ради совісти Божої переносить смуток, страждаючи не по правді. ²⁰ Яка бо похвала, коли, согрішаючи й биті в лице, терпите? Тільки коли добре робите, і, страждаючи терпите, то се угодно перед Богом. ²¹ На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його

стопами; ²² котрий не зробив гріха, ані не знайдено підступу в устах Його; ²³ котрий, злословлений, не злословив, і страждаючи, не грозив, а передав Судячому праведно; ²⁴ котрий гріхи наші сам підніс на тілі своїм на дереві, щоб ми, для гріхів умерши, правдою жили; котрого “ранами сцілились”. ²⁵ Були бо ви, як вівці блукаючі; тільки ж вернулись нині до Пастиря і Владики душ ваших.

3

¹ Також і жінки, корітесь своїм чоловікам, щоб і ті, що не коряться слову, життем жінок без слова була з'єднані, ² дивлячись на чисте житте ваше у страху (Божому). ³ Ваша окраса нехай не буде зовнішне заплітання волосся і убирання в золото, або з'одягання в одягу; ⁴ а потайний серця чоловік, у нетлінню лагідного й тихого духа, що перед Богом багатоцінне. ⁵ Так бо колись і сьвяті жінки, що вповали на Бога, украшали себе, корячись своїм чоловікам; ⁶ як Сарра слухала Авраама, паном його зовучи, котрої ви стали дітьми, добре роблячи і не лякаючи ся ніякого страху. ⁷ Чоловіки також, домуйте разом з ними по розумі, яко більше слабосильній посудині жіночій віддаючи честь, яко і спільні наслідники благодати життя, щоб не з'упинялись молитви ваші. ⁸ Наконєць же, будьте усі одної думки, милосердуючі, братолюбні, сердечні, привітливі; ⁹ не віддаючи зло за зло, або докір за докір; а насупроти благословляйте, знаючи, що на те ви покликані, щоб благословення наслідили. ¹⁰ “Хто-бо хоче житте любити, і видіти дні добрі, нехай вдержить язик свій від злого, й уста свої, щоб не говорити зради; ¹¹ нехай ухияєть ся від злого, гробить добре; нехай шукає впокою, і побяваєть ся

за ним. ¹² Бо очі Господні на праведних, і уші Його на молення їх; лице ж Господнє проти тих, що зле роблять.” ¹³ І хто ж такий, що заподіяв би вам лихо, коли будете наслідниками доброго? ¹⁴ Тільки ж, коли б і страждали задля правди, блаженні ви; страху яс їх не бійтесь, ані тривожтесь; ¹⁵ а Господа Бога сьвятіть у серцях ваших. Бувайте завсіди готові дати одвіт всякому, що домагаєть ся від вас слова про вашу надію, з лагідністю і страхом; ¹⁶ маючи совість добру, щоб, у чому судять вас, яко лиходіїв, осоромились ті, що докоряють добре життє ваше в Христі. ¹⁷ Лучче бо, коли воля Божа, пострадати за добрі діла, аніж за діла лихі; ¹⁸ тому що й Христос, щоби привести нас до Бога, один раз пострадав за гріхи наші. Праведник за неправедних, що був умертвений по тілу, но ожив духом, ¹⁹ в котрому і тим духам, що в темниці, прийшовши, проповідував, ²⁰ колисьто неслухняним, як того часу дожидало (їх) довготерпінне Боже, за днів Ноя, як строїв ся ковчег, в котрий мало, то єсть, вісім душ, спасло ся од води; ²¹ чого образ хрещенне (не відложено тілесної нечистоти, а совісти доброї обітниця перед Богом), що і нас тепер спасає через воскресенне Ісуса Христа, ²² котрий єсть по правиці в Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели і власті і сили.

4

¹ Тим же то, коли Христос страждав за нас тілом, то й ви тією самою думкою оружіть ся; хто бо страждає тілом, перестає грішити, ² щоб уже не по хотінню чоловічому, а по волі Божій, жити остальний час у тїді. ³ Доволі бо з нас минувшого часу життя, що чинили волю поган, ходячи в розпусті, пристрастях, пиянстві, бенкетах,

напитках і мерзських ідолослуженнях. ⁴ Чим і дивують ся, що ви не біжете разом з ними на розлив розпусти, хулячи; ⁵ котрі дадуть одвіт Тому, що готов судити живих і мертвих. ⁶ На се бо і мертвим проповідовано благовісте, щоб прийняли суд по чоловіку тілом, і жили по Бозі духом. ⁷ Усьому ж кінець наближив ся. Будьте ж оце мудрі і тверезі до молитов. ⁸ Перш усього ж майте один до одного щирю любов, бо любов покривав множество гріхів. ⁹ Будьте гостинні один для одного без дорікання. ¹⁰ Кожний, яко ж прийняв дар, так ним нехай служить один одному, як добрі доморядники всякої благодати Божої. ¹¹ Коли хто говорить, то нехай говорить як слова Божі; коли хто служить, нехай же служить по силі, котру подає Бог; щоб у всьому прославляв ся Бог через Ісуса Христа, котрому слава і держава по вічні віки. Амінь. ¹² Любі, не чудуйтеся розпаленням, що буває вам на спокусу, наче б вам що дивного довело ся; ¹³ а радуйтеся, яко ж маєте участь в страданнях Христових, щоб і в одкриттю слави Його радувались і веселились. ¹⁴ Коли докоряють вас за імя Христове, - ви блаженні; Дух бо слави й Бога почиває на вас; ними він хулить ся, вами ж прославляєть ся. ¹⁵ Тільки ж ніхто з вас нехай не постраждає яко душегубець, або злодій, або лиходій, або як бунтівник; ¹⁶ коли ж яко Християнин, то нехай ве соромить ся, а прославляє Бога за сю участь. ¹⁷ Бо пора початись судові від до му .Божого; коли ж найперш од нас, то який кінець тих, що не корять ся благовістю Божому? ¹⁸ коли “праведник тільки що спасеть ся, то безбожник і грішник де явить ся?” ¹⁹ Тим то й страждаючі по волі Божій, як вірному Творцеві, нехай передають душі свої, роблячи добре.

5

¹ Старших між вами молю, яко товариш-старший і свідок страдання Христового, і спільник слави, що має відкритись: ² пасіте стадо Боже, що у вас, доглядаючи не по неволі, ані для поганої користі, а з доброго серця; ³ ані пануйте над народом, а взором будьте стада; ⁴ і як явить ся Пастир-Начальник, приймете невянучий слави вінець. ⁵ Саме так, молодші, коріть ся старшим; усі ж, один одному корячись, смирністю підпережіть ся; бо **“Бог гордим противить ся, смирним же дає благодать.”** ⁶ Смиріть ся ж під сильну руку Божу, щоб підніс вас угору свого часу; ⁷ всяку журбу вашу скинувши на Него, бо Він стараєть ся про вас. ⁸ Тверезіть ся, пильнуйте, бо противник ваш, диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти; ⁹ проти него вставайте тверді вірою, знаючи, що такі страждання доводять ся і братівству вашому в сьвіті. ¹⁰ Бог же всякої благодати, покликавший нас до вічної своєї слави в Христі Ісусі, коли трохи пострадаєте. Він нехай звершить вас, утвердить, укріпить і оснує (непорушне). ¹¹ Йому слава і держава по вічні віки. Амінь. ¹² Через Сильвана, вірного вам брата, як думаю, коротко написав, наповідаючи і свідкуючи, що се правдива благодать Божа, в котрій стоїте. ¹³ Витає вас вибрана з вами (церков) в Вавилоні, і Марк, син мій. ¹⁴ Витайте один одного у цілуванню любови. Впокій вам усім, що в Христі Ісусі. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 22 Nov 2019

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358